

NYITÓBESZÉD

DR. KRISTÓF PÉTER

KÁRPÁT-MEDENCEI TEHETSÉGGUTATÓ ALAPÍTVÁNY, FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG, TAG

Erő és erény!

Sportvodás kislamék így köszönnék egymásnak a foglalkozásaik során, úgyhogy engedjek meg, hogy a Kosárlabda Specifikus Módszertani Központ és a Kárpát-medencei Tehetségkutató Alapítvány nevében én is így köszöntsem önöket mai konferenciánkon.

Tudták, hogy a gyorsuló technológiáknak köszönhetően az emberiség a következő 100 évben annyit fog fejlődni, mint az elmúlt 20 000 évben összesen? Mivel ez a fejlődés nem egy lineáris, hanem egy exponenciális trenddel írható le, ezért akad egy kis bökkenő: emberi agyunk lineáris huzalozottsága miatt a következő 2 év várható változásait mindig túlbecsüljük, a következő 10 év várható változásait pedig mindig alul becsüljük. Ugyanakkor az exponenciálisan fejlődő technológiák környezetünk és életünk minden szegmensébe begyűrűznek: ezt a tendenciát látjuk a digitalizáció, a biotechnológia, az orvostudományok, az anyag-

tudományok, a robotika, a mesterséges intelligencia és az űrtechnológiák területén, és még vagy további 2 tucat területen. És ezek azok a technológiák, amelyek egyik évről a másikra iparágakat forgatnak fel és állítanak a fejük tetejére, néhány év alatt pedig ugyanezt teszik a társadalmakkal is. A szakmai szervezetek, a vállalkozások, az intézmények és a kormányok számára a feladat viszonylag egyszerű: befogni a változás szelét a vitorláikba, hogy a gyorsulási verseny nyertesei lehessenek. Munkáim során én is ezzel foglalkozom: vállalat- és intézményvezetőket, valamint kormányzati, oktatási, kutatási és nonprofit szakmai szervezeteket támogatok abban, hogy képesek legyenek jövőálló struktúrákat felépíteni és meglátni, hogy hol lesz a saját iparáguk vagy területük 10-20 év múlva, amikor a fejlődés még a mostanihoz képest is sokkal gyorsabb lesz. Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ahogy ezek a technológiák iparágakat és társadalmakat forgatnak fel egyik napról a másikra, ugyanígy megtörténik

mindez a sportban is. Ez a gyorsuló fejlődés tette lehetővé például azt, hogy az NBA-ben 20 évvel ezelőtt elkezdtek rögzíteni az egy szezonban tett 200 000 dobáskísérlet X-Y koordinátáit, aminek elemzésével kiszámolták, hogy statisztikailag honnan érdemes és honnan nem érdemes dobási kísérletet tenni. Nagyon leegyszerűsítve: hárompontos vagy zsákolás. A várható értékek alapján semmi más nem kifizetődő. Egy ilyen rendszer pedig szükségszerűen kitermeli a Steph Curry-ket, még akkor is, ha azok 220 cm magasak. És ez csak egy azon innovációk sorozatában, amelyek jelentős hatással voltak erre a sportágra az elmúlt években.

Mesterséges intelligencia algoritmusok ma már egy egyszerű videófelvétel alapján képesek az összes játékos mozgását síkban, a labda mozgását pedig térben rögzíteni. Másodpercenként 50-szer. De az is teljesen természetes, hogy a játékosok mindenféle élettani és pszichológiai adatát mérjük és rögzítjük, nemcsak a pályán, hanem azon kívül is. Ne feledjük: a fejlődés pedig csak még gyorsabb lesz! Hogy ez szakmailag jó-e vagy rossz, annak eldöntését inkább Rátgéber Lászlóra hagyom, de tény, hogy a kosárlabda ma globálisan soha nem látott népszerűségnek örvend. Itthon az elmúlt 1 évtizedben 20 000-ről 90 000 fölé nőtt az igazolt játékosok száma, és nemzetközi szinten soha nem látott pénzek áramolnak a sportág felé. Elég csak arra gondolnunk, hogy Michael Jordan nemrég adta el többségi részesedését a Charlotte Hornetsben 3 milliárd dollárért, amit 2010-ben vásárolt meg 275 millió dollárért. És ez csak a kosárlabda. Van még mellette több tucat sportág, és akkor még mindig csak a sport területén járunk. Mindannyian érezzük ennek átütő és átforgató erejét. És azt is, hogy a gyorsuló változásra muszáj minden pillanatban készenállnunk.

Önöknek milyen válaszaik vannak ezekre a kihívásokra? És igen, a szóba hozott technológiák teszik azt is lehetővé, hogy sportolóinkból és tehetségeinkből soha nem látott teljesítményt hozunk ki, miközben egyre kifinomultabb megoldásokkal gyűjtjük és elemezzük a róluk szóló adatokat, amikben eddig nem ismert összefüggéseket és hatásmechanizmusokat fedezünk fel, kombinálva a tudomány, a sportszakma és a tehetségmentedzsment eszköztárait. Azonban ennek a folyamatnak is van árnyoldala: sokan mindezeket jogosulatlan vagy etikátlan előnyszerzésre kívánják felhasználni, dopping vizsgálatokkal nem kimutatható, teljesítményfokozó szereket vagy eszközöket fejlesztve (gondoljunk csak pl. a gyorsabb úszást lehetővé tevő cápa ruhára). És ez az a pont, ahol szintén nagy győzelmekre van szükségünk: a jogszabályoknak a bűnözők felett, az etikának

és a fair play-nek a jogosulatlan előnyszerzők felett, a sport valódiságának a totális virtualizálódás felett, az embernek pedig a technológia felett kell győzedelmeskednie!

Tisztelt Konferencia!

Két hete csodálatos családi élményben lehetett részem: Feleséggemmel, 9 éves, gátfutónak készülő kislánnyommal, és 5 éves sportóvodás kisfiammal a Batthyány térről hajóval indulva 25 perc alatt időutazást tehattünk szeretett hazánk néhány nagy történelmi korszakába. Élvezhettük a Duna ringatását, a hullámok morajlását vagy a sirályok rikácsolását, a partmenti éttermek csalogató illatait, miközben megcsodálhattuk a Parlamentet, a Lánchidat, a Magyar Tudományos Akadémiát, a Szent István bazilikát, a Budai Várat, a Karmelita Kolostort, a Sándor Palotát, a Várkert Bazárt, a Vigadót, a Gellért-hegyet, a Corvinus és a Múzeumok épületeit, a modern Infoparkot, a Nemzeti Múzeumot, a Művészetek Palotáját. És mindezt piros-fehér-zöld színekbe öltözve. Talán már kitalálták, hogy az atlétika VB-re mentünk, aminek helyszíne, a sport és a kísérő programok profizmusa mindannyiunkat lenyűgözött. És rajtunk kívül még több tízezer embert ott, a stadionban, és több millió embert a képernyők előtt, szerte a nagyvilágban. Azokban az órákban még nagyszerűbb érzés volt magyarnak lenni, mivel azokban a napokban hazánk ismét megmutatta nagyságát az egész világnak, mint ahogy megannyiszor a történelem során. És akkor Youhuu betyáros megnyilvánulásairól még nem is beszéltem.

Kicsit a színpalak mögé nézve, nekem, gazdasági és innovációs szakembernek az is egy fontos szempont, hogy a nagyszegű beruházással egy rozsdaoévezet tudott teljesen megújulni és új értelmet nyerni, ami fővárosunk urbanisztikájára is jelentős hatással lesz a következő időszakban.

Bár a léccet mindezekkel jó magasra tettük magunknak, és bár soha nem volt még ilyen magasan, de látva, hogy milyen simán átugrottuk, azt gondolom, hogy ezt a teljesítményt nemcsak, hogy lehet még tovább fokozni, hanem azt is, hogy ennek a következő évtizedben jön el igazán az ideje! Soha nem voltunk még ilyen jó formában, és van még egy-két olyan nemzetközi sportesemény, ami nagyon erősen egy irányba fókuszálhatja nemzetünk erőforrásait, ami kiemelkedő teljesítményt – vagy a mai konferencia címét idézve: high performance-t – képes belőlünk kihozni. És ahogyan a sportban is még jobban rákapcsolunk, ha nehéz helyzetben vagyunk, ugyanígy Magyarországnak is belehúznia szükséges a minél gyorsabb kilábaláshoz és a kanyarban történő előzéshez.

Amikor a mai tanácskozás előadásait hallgatjuk vagy a szünetben egymással beszélgetünk, gondoljunk arra is, hogy hazánk esetében hogyan hozhatók felszínre a szunnyadó erők. Nekem előzetesen John Kennedy, amerikai elnök szavai jutnak eszembe, amelyeket 1962-ben mondott a houstoni Rice Egyetemen:

„Úgy döntöttünk, hogy még ebben az évtizedben eljutunk a Holdra, és megteszünk más, ehhez hasonló lépéseket. Nem azért, mert a feladat könnyű, hanem azért, mert nehéz... Azért, mert ez a cél képességeink és erőnk legjavát igényli, azért, mert ez olyan kihívás, amit készek vagyunk elfogadni, olyan, amit nem akarunk halogatni és amit meg akarunk nyerni.”

Mindannyian tudjuk, kedves Barátaim, hogy az erők fókuszálása akkor mit eredményezett. Mi, magyarok, a történelmünk során már többször bizonyítottuk, hogy erőforrásaink nemzeti ügyek irányába történő koncentrálására akár 1-2 évtizedig is képesek vagyunk. Szóljon ez a mostani konferencia a kiemelkedő sport-teljesítményről, a következő 10 évünk pedig a kiemelkedő eredményekről, és benne a kiemelkedő sportdiplomáciai és sportszakmai sikerekről. Nem azért, mert könnyű, hanem azért, mert nehéz!

Citius, Altius, Fortius!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindannyiunknak tartalmat, eredményes és jövőbe mutató tanácskozást!